

SVENSKA
RUN-URKUNDER,

UTGIFNA

AF

RICHARD DYBECK.

Första Samlingen.

STOCKHOLM,
TRYCKTE HOS JOH. BECKMAN, 1855.

Södermanland. Oppunda härad, Blacksta socken, Trinkesta.

Den tredje af de vid Blacksta-dälden (se *M* 40) varande fyra hittills obekante Runstenar är å Trinkesta (Blacksta prestgårds) egor. Stens-ängen — törhända så kallad af Runstenen — upptager här sänkningen, hvilken å detta ställe skiljer från Trinkesta öfriga mark en till sjön Långhalsen liggande bergig löfhöjd, benämnd Näset. Runstenen står i Stens-ängen, utmed norra sluttningen af höjden. En mindre väg från ett nu ödelagdt hemman å höjden, kalladt Stensäng, löper förbi stenen samt vidare öfver dälden till landsvägen i granskapet af prestgården. Å höjden, som hel och hållen utgör en hage, äro många grafkullar och stensättning, samt mot sjön tre gamla ringmurar.

Runstenen, stående vid kanten af ett mindre röse, är af granit. Inskriften, föga djupt huggen, lyder:

ÞATTI : þIN : NÞTHA : RTHBN : HTHT : TT : HNTRTHP(þ)
BRNBNR : HT

Det är: BALI AUK UFAIKR RAISPU STAIN AT SUARTHAF(A) BRUFUR
SIN

Stenen upptäcktes i medlet af 1700-talet af Kyrkoherden Lars Hallman, och låg då omgifven af en stenkrets.* Den felaktiga teckning af inskriften, som Hallman gjort, upptager några afbrutna och otydliga runmynder framför namnet **ÞATTI**, hvaraf kunde slutas att *tre* bröder rest stenen; men af dessa runor återstår nu intet. Runan **Þ** i **HNTRTHP** är väl felristad och bör vara **þ**.

